

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

for Rentebetaling deraf vil ophøre i den kommende Tid for en Række Landmænd. Jeg er ogsaa klar over, at det maaske kan medføre ikke ubetydelige Vanskeligheder for mange Landmænd, hvis dette Forhold ikke ordnes paa en eller anden Maade og Kreditorerne kræver Beløbene betalt kontant, saa snart Indfrysningsperioden er udløbet. Jeg tror ikke, det kan gaa an, at lade Spørgsmaalet staa uløst og ingenting foretage sig over for den Situation, der herved vil indtræde. Spørgsmaalet er da, om man vil gennemføre en Ordning som den, der tilsigtes ved dette Lovforslag, hvorved der fastsættes nye Bestemmelser om Betaling af Beløbet over en længere Aarrække efter visse Regler, eller man vil vælge en anden Fremgangsmaade, nemlig at søge at faa en Afvikling af Spørgsmaalet for hvert enkelt Tilfælde, efterhaanden som Indfrysningsperioden udløber, eller efterhaanden som Debitorerne ønsker at faa det.

Den Fremgangsmaade, som man foreslaar anvendt i det foreliggende Lovforslag, har ikke saa faa Skavanker. Det vil blive meget vanskeligt at træffe en generel Ordning, som vil være rigtig i alle Tilfælde; man kan jo ikke se bort fra, at baade Kreditors og Debtors Stilling kan være ændret i nogen Grad i de 3 Aar, der er gaaet, og det vil derfor sikkert være noget betænkeligt, hvis man vil gøre Ret til begge Sider, at fastsætte Bestemmelser angaaende dette vanskelige Spørgsmaal, som skal gælde for alle Tilfælde. Man skal ogsaa være klar over, om det — og det antager jeg er Meningen — skal være alle de Fordringer, der er indefrosset, der skal omfattes af Bestemmelsen om den 10-aarige Afdragsperiode, for i den Lov om Akkord og Moratorium, hvorefter disse Beløb er indefrosset, er der jo visse Regler, hvorefter disse Beløb skal forrentes, Regler, som ikke bliver saa helt lette at faa til at falde sammen med den Bestemmelse, som man her vil have indført. Det er efter Loven, som den gælder i Øjeblikket, saaledes, at de Beløb, der er indefrosset, skal forrentes i Forhold til Priserne paa Smør og Flæsk, saaledes at naar Prisen for disse Varer er gaaet op med 20 pCt., skal de første 20 pCt. af de indefrosne Beløb forrentes, og det Beløb, der skal forrentes, stiger, efter som Prisen stiger, efter en bestemt Skala, som jeg ikke finder Anledning til at nævne her, det kender enhver. Det er en Selvfølge, at hvis man indfører de foreslaaede Afbetalingsregler, vil det forrykke disse Forrentningsvilkkaar, og ogsaa af den Grund tror jeg, det er

noget betænkeligt at gaa ind paa det, der her er foreslaaet.

Dernæst maa man ogsaa være klar over, at man ved Forslaget griber ikke ubetydeligt ind i Kautionisternes Stilling, og i Lighed med, hvad jeg sagde før om Kreditors og Debtors eventuelt ændrede økonomiske Stilling, kan Kautionisternes ogsaa være ændret i den Periode, der er gaaet, saa jeg synes, det er noget farligt og noget vanskeligt at træffe en Afgørelse i dette Forhold som den, der her er foreslaaet. Jeg vilde i alt Fald foretrække, at man fik en endelig Afgørelse med det samme i Stedet for en saadan Udskydelse af Spørgsmaalet, og en saadan endelig Afgørelse er der jo Mulighed for at faa, naar man vil benytte Saneringsloven. I Saneringsloven er der nemlig den bedst mulige Lejlighed til at faa dette Forhold opgjort, og det sker ogsaa i mangfoldige Tilfælde. Jeg kan godt sige her fra denne Plads, at i mange af de Sager, der kommer ind, er det netop foreslaaet, og det bliver bevilget, at disse indefrosne Beløb delvis ombyttes med Saneringslaan. Hvis man skal nævne en Gennemsnitsregel, maa man sige, at de 50 pCt. af de indefrosne Beløb giver Kreditor Afkald paa, naar han saa faar 50 pCt. erstattet med Statsobligationer. Det sker, som sagt, i mangfoldige Tilfælde og er Udtryk for, at baade Kreditor og Debitor er tilfredse med Ordningen, som jo er frivillig fra begge Sider. Jeg vil mene, at man ikke paa nogen Maade skulde svække denne Udgang af Sagen, som jeg tror er absolut den bedste. Man skal gøre sig klart, at Debtors Stilling ved at faa en Del af de indefrosne Beløb helt fjernet og Resten over paa meget lempelige Rente- og Afdragsvilkkaar bliver overordentlig forbedret i Forhold til, hvad der kunde være Tale om ved at gaa en anden Vej. Saa vidt jeg kan skønne, vil denne Ordning af Forholdene være den bedste i den Tid, der kommer, hvor Spørgsmaalet om Renter af og Afdrag paa de indefrosne Beløb igen melder sig.

A. C. Mortensen: Gældssaneringsloven skulde, som den højtærede Landbrugsminister har sagt, væsentlig kunne afbøde de Vanskeligheder, som dette Lovforslag tager Sigte paa, men det er jo muligt, at der kan være nogle Tilfælde, hvor den knapt forslaar, og jeg skal ikke have noget imod, naar vi er færdige med Behandlingen her, at vi henviser Lovforslaget til Behandling i et Udvalg.

Jeg vil dog gerne sige, at man gaar alt for haardt frem over for Kautionisterne;